

Bruxelles, 20.5.2020
COM(2020) 380 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030

Readucerea naturii în viețile noastre

1. BIODIVERSITATEA – NEVOIA URGENTĂ DE ACȚIUNE

De la minunatele păduri tropicale ale lumii la micile parcuri și grădini, de la balena albastră la ciupercile microscopice, biodiversitatea ilustrează extraordinara varietate a vieții pe Pământ. Noi, oamenii, suntem parte din această ordine a firii și profund dependenți de ea: ne oferă hrana pe care o consumăm, ne filtrează apa pe care o bem și ne dăruiește aerul pe care îl respirăm. Natura este importantă și pentru bunăstarea noastră mentală și fizică, și pentru capacitatea societății noastre de a face față schimbărilor globale, amenințărilor la adresa sănătății și dezastrelor. **Viața noastră are nevoie de natură.**

Pentru a garanta sănătatea și reziliența societății noastre, este esențial să dăm naturii spațiul de care are nevoie. Recenta pandemie de COVID-19 face cu atât mai urgentă necesitatea de a proteja și reface natura. Pandemia ne permite să realizăm cât de legată este sănătatea noastră de sănătatea ecosistemelor și demonstrează necesitatea unor lanțuri de aprovizionare și a unor modele de consum durabile care să nu depășească limitele planetei noastre. Aceasta reflectă și faptul că riscul apariției și răspândirii bolilor infecțioase crește odată cu distrugerea naturii¹. Prin urmare, protejarea și refacerea biodiversității și buna funcționare a ecosistemelor sunt esențiale pentru a ne **spori reziliența și a preveni pe viitor apariția și răspândirea bolilor.**

Investițiile în protecția și refacerea naturii vor fi, de asemenea, esențiale pentru redresarea economică a Europei în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19. Pentru relansarea economiei este esențial să se evite revenirea la trecut și blocarea în vechile obiceiuri nefaste. Pactul verde european - strategia de creștere a UE - va fi un punct de reper pentru redresarea noastră, asigurând faptul că economia servește oamenii și societatea și oferă naturii mai mult decât ia de la aceasta. **Argumentele economice în favoarea biodiversității** sunt convingătoare. Industria și întreprinderile se bazează pe gene, specii și servicii ecosistemice ca factori de producție critici, în special pentru producția de medicamente. Mai mult de jumătate din PIB-ul mondial depinde de natură și de serviciile pe care le oferă, având în vedere că trei sectoare economice-cheie - construcții, agricultura și industria alimentară și a băuturilor - depind foarte mult de ea².

Conservarea biodiversității are potențiale beneficii economice directe pentru multe sectoare ale economiei. De exemplu, conservarea stocurilor marine ar putea crește profiturile anuale ale industriei fructelor de mare cu mai mult de 49 de miliarde EUR, în timp ce protecția zonelor umede costiere ar putea economisi aproximativ 50 de miliarde EUR pe an în sectorul asigurărilor prin reducerea pierderilor cauzate de inundații³. Raportul global beneficii/costuri al unui program mondial eficace de conservare a naturii

¹ Intergovernmental science-policy Platform for Biodiversity and Ecosystem Services (IPBES) (2019), [Summary for policymakers of the global assessment report on biodiversity and ecosystem services of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services](#) (Rezumat pentru factorii de decizie politici al Raportului de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice), p. 12-13, A.2.

² World Economic Forum (2020), [Nature Risk Rising: Why the Crisis Engulfing Nature Matters for Business and the Economy](#) („Creșterea riscurilor pentru natură: de ce criza în care se află natura contează pentru afaceri și economie”, Forumul Economic Mondial, 2020).

³ Barbier et al. (2018), [How to pay for saving biodiversity](#) („Cum să plătești pentru a salva biodiversitatea”).

sălbatică rămasă la nivel planetar este estimat la cel puțin 100 la 1⁴. **Investițiile în capitalul natural**, inclusiv în refacerea habitatelor bogate în carbon și practicarea unei agriculturi ecologice, sunt recunoscute ca fiind printre cele mai importante cinci politici de redresare bugetară, care oferă multiplicatori economici importanți și au un impact pozitiv asupra climei⁵. Va fi important ca UE să valorifice acest potențial pentru a asigura prosperitatea, durabilitatea și reziliența în procesul de redresare.

Biodiversitatea este, de asemenea, esențială pentru protejarea **securității alimentare la nivelul UE și la nivel mondial**. Pierderea biodiversității amenință sistemele noastre alimentare⁶, punând în pericol securitatea noastră alimentară și nutriția. Biodiversitatea stă, totodată, la baza unor regimuri alimentare sănătoase și nutritive și îmbunătățește mijloacele de subsistență în mediul rural și productivitatea agriculturii⁷. De exemplu, peste 75 % din tipurile de culturi alimentare de la nivel mondial se bazează pe zoogamie⁸.

În ciuda acestui imperativ moral, economic și de mediu urgent, **natura se află într-o stare de criză**. Cei cinci factori principali direcți ai pierderii biodiversității⁹ - schimbările în exploatarea terenurilor și a mării, supraexploatarea, schimbările climatice, poluarea și speciile alogene invazive - fac ca natura să dispară rapid. Asistăm la schimbări în viața noastră de zi cu zi: blocuri de beton care cresc peste spațiile verzi, natura sălbatică dispărând în fața ochilor și mai multe specii amenințate cu extincția decât în orice alt moment din istoria omenirii. Numai în ultimii 40 de ani, la nivel mondial, populațiile de faună și floră sălbatică au scăzut cu 60 % ca urmare a activităților umane¹⁰. Aproape trei sferturi din suprafața pământului a fost modificată¹¹, natura fiind „înghesuită” astfel într-un colț din ce în ce mai mic al planetei.

Criza biodiversității și criza climatică sunt intrinsec legate. Schimbările climatice accelerează distrugerea mediului natural prin secete, inundații și incendii forestiere, în timp ce distrugerea naturii și exploatarea nesustenabilă a acestora sunt factori determinanți ai schimbărilor climatice. Însă la fel de interconectate sunt și soluțiile. **Natura este, de asemenea, cel mai puternic aliat în combaterea schimbărilor climatice**¹². Natura reglează clima, iar soluțiile bazate pe natură¹³, cum ar fi protejarea și

⁴ Balmford et al. (2002) [Economic reasons for conserving wild nature](#) („Rațiuni economice pentru conservarea naturii sălbatică”).

⁵ Hepburn et al. (2020) [Will COVID-19 fiscal recovery packages accelerate or retard progress on climate change?](#) („Pachetele destinate redresării bugetare după criza provocată de pandemia de COVID-19 vor accelera sau vor întârzia progresele în combaterea schimbărilor climatice?”), Smith School Working Paper 20-02.

⁶ World Economic Forum (2020), [The Global Risks Report 2020](#) (Raport privind riscurile globale pe 2020, Forumul Economic Mondial, 2020).

⁷ Food and Agriculture Organization (2019), [State of the World's Biodiversity for Food and Agriculture](#) [Organizația pentru Alimentație și Agricultură (2019), Situația biodiversității la nivel mondial pentru alimentație și agricultură].

⁸ IPBES (2019), [Summary for policymakers](#), [IPBES (2019), Rezumat pentru factorii de decizie], p. 3, A1.

⁹ IPBES (2019), [Summary for policymakers](#), [IPBES (2019), Rezumat pentru factorii de decizie], p. 17-19, B.10. Agenția Europeană de Mediu (2019), [The European environment - state and perspective 2020](#) (Mediul european - situația actuală și perspective în 2020)

¹⁰ World Wildlife Fund (2018), [Living Planet Report - 2018: Aiming Higher](#) [World Wildlife Fund (2018), Raportul planetei vii - 2018: țintind mai sus].

¹¹ IPBES (2019), [Summary for policymakers](#), [IPBES (2019), Rezumat pentru factorii de decizie], p. 4, A4.

¹² Idem.

refacerea zonelor umede, a turbăriilor și a ecosistemelor costiere, sau gestionarea durabilă a zonelor marine, a pădurilor, a pășunilor și a solurilor agricole, vor fi esențiale pentru reducerea emisiilor și adaptarea la schimbările climatice. Plantarea de arbori și instalarea infrastructurii verzi ne va ajuta să răcim zonele urbane și să atenuăm impactul dezastrelor naturale.

Pierderea biodiversității și prăbușirea ecosistemelor se numără printre cele mai importante amenințări cu care se va confrunta umanitatea în următorul deceniu¹⁴. Acestea amenință, de asemenea, bazele economiei noastre, iar **costurile inacțiunii** sunt ridicate și se anticipează că vor crește¹⁵. Lumea a pierdut servicii ecosistemice cu o valoare estimată de 3,5-18,5 mii de miliarde EUR pe an din 1997 până în 2011 din cauza schimbărilor în materie de acoperire a terenurilor, și de aproximativ 5,5-10,5 mii de miliarde EUR pe an din cauza degradării terenurilor. Concret, pierderea biodiversității duce la scăderea randamentului culturilor și a capturilor de pește, la pierderi economice sporite cauzate de inundații și de alte dezastre, precum și la pierderea de noi surse potențiale de medicamente¹⁶.

UE este pregătită să demonstreze ambiția de a inversa declinul biodiversității, să conducă lumea prin exemplu și prin acțiune, precum și să contribuie la convenirea și adoptarea unui cadru global transformator pentru perioada de după 2020 cu ocazia celei de a 15-a Conferințe a părților la Convenția privind diversitatea biologică. Acest lucru ar trebui să se bazeze pe ambiția principală de a se asigura că, până în 2050, **toate ecosistemele lumii sunt refăcute, reziliente și protejate în mod adecvat**. Omenirea ar trebui să se angajeze să aplice principiul câștigului net, redând naturii mai mult decât ia de la aceasta. Ca parte a acestei abordări, omenirea ar trebui să se angajeze să nu existe specii a căror dispariție să fie imputabilă oamenilor, cel puțin acolo unde acest lucru poate fi evitat.

Prezenta strategie stabilește modul în care Europa poate contribui la realizarea acestui obiectiv. Ca o etapă importantă, aceasta urmărește să asigure că **până în 2030, biodiversitatea Europei se va afla pe calea redresării**, în beneficiul oamenilor, al planetei, al climei și al economiei noastre, în conformitate cu Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și cu obiectivele Acordului de la Paris privind schimbările climatice. Aceasta abordează cei cinci factori principali ai pierderii biodiversității, stabilește un cadru de guvernare consolidat pentru a remedia disparitățile existente, asigură punerea în aplicare deplină a legislației UE și reunește toate eforturile existente. Prezenta strategie este întreprinzătoare și stimulantă în spirit și în acțiune. Ea reflectă faptul că **protecția și refacerea naturii vor necesita mai mult decât o reglementare**. Va necesita acțiuni din partea cetățenilor, a întreprinderilor, a partenerilor sociali și a comunității de cercetare și cunoaștere, precum și parteneriate solide între nivelurile local, regional, național și european. Prezenta strategie este în concordanță cu ambițiile și cu angajamentul asumat în orientările politice ale președintei von der Leyen, precum și în cadrul Pactului verde european.

¹³ <https://ec.europa.eu/research/environment/index.cfm?pg=nbs>

¹⁴ World Economic Forum (2020), [The Global Risks Report 2020](#) (Raport privind riscurile globale pe 2020, Forumul Economic Mondial, 2020).

¹⁵ Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) (2019), [Biodiversity: Finance and the Economic and Business Case for Action](#) (Biodiversitatea - Argumente financiare și economice pentru a acționa).

¹⁶ Idem.

Adoptată în plină pandemie de COVID-19, prezenta strategie va constitui, totodată, un element central al planului de redresare al UE. Va fi esențial să se prevină și să se consolideze reziliența la viitoarele epidemii zoonotice și să se ofere oportunități imediate de afaceri și de investiții pentru refacerea economiei UE.

Toate inițiativele și propunerile noi vor fi susținute de instrumentele Comisiei pentru o mai bună legiferare. Pe baza consultărilor publice și a identificării impactului social, economic și de mediu, evaluările impactului vor contribui la asigurarea faptului că toate inițiativele își ating obiectivele în modul cel mai eficient și cel mai puțin împovărător cu putință și vor respecta angajamentul ecologic „de a nu dăuna”.

2. PROTEJAREA ȘI REFACEREA NATURII ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

UE dispune de cadre juridice, strategii și planuri de acțiune pentru protejarea naturii și refacerea habitatelor și a speciilor. Protecția a fost însă incompletă, refacerea s-a realizat la scară redusă, iar punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației au fost insuficiente¹⁷.

Pentru a aduce biodiversitatea Europei pe calea redresării până în 2030, Europa trebuie să intensifice protecția și refacerea naturii. Acest lucru ar trebui realizat prin îmbunătățirea și **extinderea rețelei noastre de zone protejate** și prin elaborarea unui **plan ambițios al UE de refacere a naturii**.

2.1. O rețea coerentă de zone protejate

Situația biodiversității este mai bună în zonele protejate. Cu toate acestea, rețeaua actuală de zone protejate din punct de vedere legal de care dispune Europa, inclusiv cele supuse unei protecții stricte, nu este suficient de mare pentru a proteja biodiversitatea. Dovezile arată că obiectivele definite în cadrul Convenției privind diversitatea biologică nu sunt suficiente pentru a proteja și reface natura¹⁸ în mod adecvat. Sunt necesare eforturi la nivel mondial, iar UE însăși trebuie să facă mai mult și să construiască o **rețea transeuropeană pentru natură** cu adevărat **coerentă**.

Extinderea zonelor protejate este, de asemenea, un imperativ economic. Studiile privind sistemele marine estimează că fiecare euro investit în zone marine protejate ar genera o rentabilitate de cel puțin 3 EUR¹⁹. În mod similar, verificarea adecvării naturii²⁰ a arătat că beneficiile rețelei Natura 2000 sunt evaluate între 200 și 300 de miliarde EUR pe an. Se preconizează că nevoile de investiții ale rețelei vor sprijini crearea unui număr de 500 000 de locuri de muncă suplimentare²¹.

¹⁷ [Evaluarea intermediară a Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2020](#), COM(2015) 478 și SWD(2015) 187; [Verificarea adecvării legislației UE privind natura \(a Directivelor privind păsările și habitatele\)](#), SWD(2016) 472. [Verificarea adecvării legislației UE în domeniul apei](#), SWD (2019) 439.

¹⁸ [Obiectivele globale în materie de biodiversitate stabilite la Aichi](#) sunt că zonele protejate ar trebui să acopere 17 % din uscat și 10 % pe mare, în timp ce cifrele furnizate de studiile științifice variază de la 30 % la 70 %. A se vedea, de exemplu, [IPBES 2019](#).

¹⁹ Brander et al. (2015), [The benefits to people of expanding Marine Protected Areas](#) („Beneficiile pentru populație ale extinderii zonelor marine protejate”).

²⁰ [Verificarea adecvării legislației UE în domeniul apei](#), SWD(2016) 472.

²¹ Cadrele de acțiune prioritare ale statelor membre pentru 2020); Mutafoglu et al. (2017), [Natura 2000 and Jobs: Scoping Study](#) („Natura 2000 și locurile de muncă: studiu de evaluare”).

Pentru binele mediului și al economiei noastre și pentru a sprijini redresarea UE în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19 trebuie să protejăm natura mai mult. În acest spirit, **în UE ar trebui protejate cel puțin 30 % din uscat și 30 % din mare**. Aceasta reprezintă cel puțin 4 % pentru terenuri și 19 % pentru zonele maritime în plus în comparație cu situația actuală²². Obiectivul este în deplină concordanță cu ceea ce se propune²³ ca parte a cadrului global pentru biodiversitate pentru perioada de după 2020 (a se vedea secțiunea 4).

În acest context, ar trebui să se acorde o atenție deosebită zonelor cu o valoare a biodiversității foarte ridicată sau cu un potențial foarte ridicat. Fiind cele mai vulnerabile la schimbările climatice, ar trebui să li se acorde o atenție deosebită, sub forma unei protecții stricte²⁴. În prezent, în UE, doar 3 % din uscat și mai puțin de 1 % din zonele marine sunt strict protejate. Trebuie să facem mai multe eforturi pentru a proteja aceste zone. În acest spirit, cel puțin o treime din zonele protejate – reprezentând **10 % din zona terestră a UE și 10 % din zona maritimă a UE – ar trebui să se afle sub o protecție strictă**. Acest lucru este, de asemenea, în concordanță cu ambiția globală propusă.

Ca parte a acestui accent pus pe protecția strictă, va fi esențial să se definească, să se cartografieze, să se monitorizeze și să se protejeze **cu strictețe toate pădurile primare și seculare ale UE care încă mai există**²⁵. De asemenea, va fi important să se pledeze pentru aceeași acțiune la nivel mondial și să se asigure că acțiunile UE nu duc la despăduriri în alte regiuni ale lumii. Pădurile primare și seculare sunt cele mai bogate ecosisteme forestiere care elimină carbonul din atmosferă, stocând cantități semnificative de carbon. Zone semnificative constând din alte ecosisteme bogate în carbon, cum ar fi turbăriile, pășunile, zonele umede, mangrovele și „câmpiile” de iarbă de mare, ar trebui, de asemenea, să fie protejate în mod strict, ținând seama de schimbările anticipate în zonele de vegetație.

Statele membre vor fi responsabile de desemnarea zonelor suplimentare protejate și strict protejate²⁶. Desemnările ar trebui să contribuie fie la finalizarea rețelei Natura 2000, fie să se înscrie în sistemele naționale de protecție. Toate zonele protejate vor trebui să aibă obiective și măsuri de conservare bine definite. Comisia, în colaborare cu statele membre și cu Agenția Europeană de Mediu, va prezenta în 2020 criteriile și orientările pentru identificarea și desemnarea unor zone suplimentare, inclusiv o definiție a protecției stricte, precum și pentru planificarea adecvată a gestionării. În acest sens, Comisia va ilustra modul în care alte măsuri eficiente de conservare bazate pe zone și înverzirea orașelor ar putea contribui la realizarea obiectivelor.

²² Cele mai recente statistici din UE-27 ([baza de date europeană a zonelor protejate desemnate la nivel național](#)) v. 2019 și [setul de date Natura 2000 „sfârșitul anului 2018”](#). În prezent, 26 % din suprafața terestră a UE este deja protejată, 18 % făcând parte din rețeaua Natura 2000 și 8 % fiind protejate în cadrul sistemelor naționale. Din marile UE, 11 % sunt protejate, cu 8 % în cadrul rețelei Natura 2000 și cu 3 % în cadrul protecției naționale suplimentare. De remarcat: proiectele privind energia eoliană offshore vor fi posibile dacă se respectă legislația relevantă în domeniul mediului și al protecției naturii.

²³ Proiect preliminar al cadrului global post-2020 privind biodiversitatea (CDB/WG2020/2/3), disponibil la adresa <https://www.cbd.int/conferences/post2020/wg2020-02/documents>.

²⁴ O protecție strictă nu înseamnă neapărat că suprafața nu este accesibilă oamenilor, ci că permite ca procesele naturale să nu fie tulburate, în esență, respectând, cerințele ecologice ale zonelor.

²⁵ <https://www.cbd.int/forest/definitions.shtml>

²⁶ Desemnările suplimentare în cadrul rețelei Natura 2000 vor fi puse în aplicare cu sprijinul fondurilor UE și, dacă va fi necesar, vor fi însoțite de măsuri de execuție.

Obiectivele se referă la UE în ansamblu și ar putea fi defalcate în funcție de regiunile biogeografice ale UE și de bazinele maritime sau chiar la un nivel mai local. **Fiecare stat membru va trebui să își asume partea care îi revine din efort** pe baza unor criterii ecologice obiective, recunoscând că fiecare țară are o cantitate și o calitate diferite în ceea ce privește biodiversitatea. Se va acorda o atenție deosebită protejării și refacerii ecosistemelor marine și terestre tropicale și subtropicale din regiunile ultraperiferice ale UE, având în vedere valoarea excepțional de ridicată a biodiversității acestora.

În plus, pentru a avea o rețea transeuropeană pentru natură cu adevărat coerentă și rezilientă, va fi important să se instituie **coridoare ecologice** pentru a preveni izolarea genetică, pentru a permite migrarea speciilor și a menține și a consolida ecosistemele sănătoase. În acest context, investițiile în infrastructura verde și albastră²⁷ și cooperarea transfrontalieră între statele membre ar trebui promovate și sprijinite, inclusiv prin intermediul cooperării teritoriale europene.

Până la sfârșitul anului 2021, Comisia va urmări să ajungă la un acord cu statele membre cu privire la criteriile și orientările pentru desemnările suplimentare. Apoi, până la sfârșitul anului 2023, statele membre vor trebui să demonstreze progrese semnificative în ceea ce privește desemnarea legală a unor noi zone protejate și integrarea coridoarelor ecologice. Pe această bază, Comisia va evalua, în 2024, dacă UE este pe cale să își îndeplinească obiectivele pentru 2030 sau dacă este necesară luarea unor măsuri mai ferme, inclusiv adoptarea de acte legislative la nivelul UE.

În același timp, **țările și teritoriile UE de peste mări** găzduiesc „zone fierbinți” importante din punctul de vedere al biodiversității, care nu sunt reglementate de normele UE în materie de mediu. Comisia încurajează statele membre relevante să ia în considerare promovarea unor norme echivalente pentru aceste țări și teritorii.

Protecția naturii: angajamentele principale până în 2030

1. Să protejeze în mod legal cel puțin 30 % din suprafața terestră a UE și 30 % din zona maritimă a UE și să integreze coridoare ecologice în cadrul unei veritabile rețele transeuropene pentru natură.
2. Să protejeze cu strictețe cel puțin o treime din zonele protejate ale UE, inclusiv toate pădurile primare și seculare care mai există în UE.
3. Să gestioneze în mod eficace toate zonele protejate, prin definirea unor obiective și măsuri de conservare clare și prin monitorizarea adecvată a acestora.

2.2. Planul UE de refacere a naturii: refacerea ecosistemelor terestre și maritime

Protejarea naturii nu va fi suficientă pentru a readuce natura în viața noastră. Pentru a inversa tendința de pierdere a biodiversității, omenirea trebuie să se angajeze pe calea ambițioasă a refacerii naturii. Europa va deschide calea cu un **nou Plan european de refacere a naturii**.

Planul va contribui la îmbunătățirea sănătății zonelor protejate existente și a celor noi și va aduce înapoi în toate peisajele și ecosistemele o natură diversă și rezilientă. Aceasta înseamnă reducerea presiunilor asupra habitatelor și speciilor și garantarea faptului că

²⁷ [Orientări privind un cadru strategic pentru sprijinirea în continuare a dezvoltării infrastructurii verzi și albastre la nivelul UE](#), SWD(2019) 193.

toate utilizările ecosistemelor sunt durabile. Aceasta înseamnă, de asemenea, sprijinirea refacerii naturii, limitarea impermeabilizării solurilor și a extinderii urbane, combaterea poluării și a speciilor alogene invazive. Planul va crea locuri de muncă, va reconcilia activitățile economice cu creșterea naturii și va contribui la asigurarea productivității și a valorii capitalului nostru natural pe termen lung.

2.2.1. Consolidarea cadrului juridic al UE pentru refacerea naturii

În legislația UE existentă se solicită deja, în parte, statelor membre să refacă natura²⁸. Cu toate acestea, **existența unor lacune semnificative în materie de reglementare și punere în aplicare împiedică realizarea de progrese**. De exemplu, nu există nicio cerință ca statele membre să aibă planuri de refacere a biodiversității. Nu există obiective și calendare clare sau obligatorii și nicio definiție sau criterii privind refacerea sau utilizarea durabilă a ecosistemelor. De asemenea, nu există nicio cerință de identificare, monitorizare sau evaluare exhaustive ale serviciilor ecosistemice, sănătății sau eforturilor de refacere. Aceste aspecte sunt exacerbate de lacunele în punerea în aplicare care împiedică legislația existentă să își atingă obiectivele²⁹. Este nevoie de un sprijin mai puternic pentru punerea în aplicare și de un control mai bun al respectării legislației. Pentru a se asigura că refacerea naturii pe suprafața terestră și maritimă este eficace, mărește reziliența UE și contribuie la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea, ca soluție-cheie bazată pe natură, prezenta strategie propune două direcții de acțiune:

- În primul rând și sub rezerva unei evaluări a impactului, în 2021, Comisia va prezenta o propunere de **obiective ale UE de refacere a naturii**, obligatorii din punct de vedere juridic, pentru refacerea ecosistemelor degradate, în special a celor cu cel mai mare potențial de captare și stocare a dioxidului de carbon și de prevenire și reducere a impactului dezastrelor naturale. Propunerea va identifica condițiile în care trebuie îndeplinite obiectivele, precum și cele mai eficiente măsuri pentru a le atinge. Evaluarea impactului va analiza, de asemenea, posibilitatea unei metodologii la scara UE de cartografiere, evaluare și realizare a unei stări ecologice bune a ecosistemelor, astfel încât acestea să poată oferi beneficii, cum ar fi reglarea climei, apei, sănătatea solului, polenizarea, precum și prevenirea dezastrelor și protecția împotriva acestora.
- În acest context, Comisia va solicita și va sprijini statele membre cu privire la îmbunătățirea nivelului de punere în aplicare a legislației existente în termene clare. Aceasta va solicita, în special, statelor membre să se asigure că **tendențele de conservare și starea tuturor habitatelor și speciilor protejate nu se vor deteriora până în 2030**³⁰. În plus, statele membre vor trebui să se asigure că cel puțin 30 % din speciile și habitatele care nu sunt în prezent într-un stadiu corespunzător de conservare fac parte din această categorie sau manifestă o puternică tendință pozitivă. Comisia și Agenția Europeană de Mediu vor oferi

²⁸ În special [Directiva UE privind păsările](#) (2009/147/CE), [Directiva UE privind habitatele](#) (92/43/CEE), [Directiva-cadru a UE privind apa](#) (2000/60/EC), [Directiva UE privind inundațiile](#) (2007/60/CE) și [Directiva-cadru a UE „Strategia pentru mediul marin”](#) (2008/56/CE).

²⁹ A se vedea [Verificarea adecvării legislației UE privind natura](#) [SWD(2016) 472] și [Verificarea adecvării legislației UE în domeniul apei](#) [SWD(2019) 439]. A se vedea, de asemenea, secțiunea 3.2 de mai jos.

³⁰ Habitatele și speciile enumerate în Directiva privind păsările și Directiva privind habitatele.

orientări statelor membre în 2020 cu privire la modul de selectare și de prioritizare a speciilor și habitatelor.

2.2.2. Reintroducerea naturii pe terenurile agricole

În calitate de gardieni principali ai terenurilor noastre, fermierii joacă un rol vital în conservarea biodiversității în UE. Ei sunt printre primii care simt consecințele pierderii biodiversității, dar se numără, de asemenea, printre primii care beneficiază de avantajele refacerii biodiversității. Biodiversitatea le permite să ne furnizeze **alimente sigure, durabile, nutritive și la prețuri accesibile** și le oferă acestora veniturile de care au nevoie pentru a prospera și a se dezvolta. Fermierii europeni reprezintă o parte esențială a viitorului Europei și trebuie să rămână în continuare centrul social și economic al multor comunități din întreaga Uniune.

În același timp, anumite practici agricole reprezintă un factor determinant pentru declinul biodiversității. Din acest motiv, este important să se colaboreze cu fermierii pentru a **sprijini și a stimula tranziția către practici pe deplin durabile**. Îmbunătățirea condiției și a diversității agroecosistemelor va spori rezistența sectorului la schimbările climatice, la riscurile de mediu și la șocurile socioeconomice, creând în același timp noi locuri de muncă, de exemplu în agricultura ecologică, în turismul rural sau în sectorul activităților recreative.

Prezenta strategie va contribui la durabilitatea pe termen lung atât a naturii, cât și a agriculturii, în paralel cu noua strategie „**De la fermă la consumator**” și cu noua **politică agricolă comună**, inclusiv prin promovarea programelor ecologice și a schemelor de plată bazate pe rezultate. În punerea în aplicare a Strategiei privind biodiversitatea și a Strategiei „De la fermă la consumator”, Comisia va monitoriza îndeaproape progresele și îmbunătățirile în ceea ce privește securitatea alimentară și veniturile fermierilor. Comisia se va asigura că planurile strategice ale politicii agricole comune sunt evaluate pe baza unor criterii solide privind clima și mediul și că statele membre fixează valori naționale explicite pentru obiectivele relevante stabilite în prezenta strategie, precum și în strategia „De la fermă la consumator”. Aceste planuri ar trebui să conducă la utilizarea unor practici durabile, cum ar fi agricultura de precizie, agricultura ecologică, agroecologia, agrosilvicultura și la standarde mai stricte în materie de bunăstare a animalelor.

Păsările și insectele specifice terenurilor agricole, în special polenizatorii, sunt indicatori esențiali pentru sănătatea agroecosistemelor și sunt vitale pentru producția agricolă și pentru securitatea alimentară. Declinul lor alarmant trebuie inversat. Astfel cum se prevede în Strategia „De la fermă la consumator”, Comisia va lua măsuri pentru a reduce cu **50 % utilizarea globală a pesticidelor chimice și a riscului aferent utilizării acestora până în 2030** și va reduce cu 50 % utilizarea pesticidelor mai periculoase până în 2030. Acest lucru trebuie sprijinit prin punerea în aplicare deplină a inițiativei UE privind polenizatorii³¹. Până la sfârșitul anului 2020, Comisia va examina inițiativa și va propune măsuri suplimentare, dacă este necesar. Pentru a asigura spațiu pentru animalele sălbatice, plantele, polenizatorii și organismele naturale de combatere a dăunătorilor, există o nevoie urgentă de a readuce **cel puțin 10 % din suprafața agricolă în zonele cu elemente de peisaj de mare diversitate**. Printre ele se numără, printre altele, zonele tampon, pârloagele în sistem de rotație sau nu, gardurile vii, arborii neproductivi, zidurile de terase sau heleșteiele. Acestea contribuie la intensificarea captării dioxidului de

³¹ [Inițiativa UE privind polenizatorii](#), COM(2018) 395.

carbon, la prevenirea eroziunii și a epuizării solului, la filtrarea aerului și a apei, precum și la sprijinirea adaptării la schimbările climatice. În plus, o biodiversitate mai mare contribuie adesea la creșterea producției agricole. Statele membre vor trebui să transpună obiectivul UE de 10 % la o scară geografică inferioară pentru a asigura conectivitatea habitatelor, în special prin intermediul instrumentelor PAC și al planurilor strategice PAC, în conformitate cu Strategia „De la fermă la consumator”, precum și prin punerea în aplicare a Directivei privind habitatele. Progresele înregistrate în sensul atingerii obiectivului vor fi revizuite în mod constant și vor fi ajustate, dacă este necesar, pentru a se reduce impactul necorespunzător asupra biodiversității, a securității alimentare și a competitivității fermierilor.

Agroecologia poate oferi alimente sănătoase, menținând, în același timp, productivitatea, sporind fertilitatea solului și biodiversitatea și reducând amprenta producției de alimente. Agricultură ecologică, în special, prezintă un mare potențial atât pentru fermieri, cât și pentru consumatori. Sectorul creează locuri de muncă și atrage tinerii fermieri. Agricultură ecologică oferă, de asemenea, cu 10-20 % mai multe locuri de muncă pe hectar decât în exploatațile convenționale și creează valoare adăugată pentru produsele agricole³². Pentru a valorifica la maximum acest potențial, **cel puțin 25 % din terenurile agricole ale UE trebuie să fie cultivate ecologic până în 2030**. Pe lângă măsurile PAC, Comisia va prezenta un plan de acțiune privind agricultura ecologică, care va ajuta statele membre să stimuleze atât cererea, cât și oferta de produse ecologice. De asemenea, va asigura încrederea consumatorilor prin campanii de promovare și achiziții publice verzi. În punerea în aplicare a obiectivelor agroecologice la scara UE stabilite în prezenta strategie și în Strategia „De la fermă la consumator”, vor fi luate în considerare diferitele puncte de plecare și diferențele în ceea ce privește progresele deja înregistrate în statele membre.

Ar trebui sporite măsurile de sprijin pentru agrosilvicultură în cadrul dezvoltării rurale, deoarece prezintă un potențial deosebit de a oferi beneficii multiple pentru biodiversitate, populație și climă.

De asemenea, trebuie inversată tendința de erodare a **diversității genetice**, inclusiv prin facilitarea utilizării raselor și soiurilor tradiționale. Acest lucru ar aduce, de asemenea, beneficii pentru sănătate prin regimuri alimentare mai variate și mai nutritive. Comisia are în vedere revizuirea normelor de comercializare a soiurilor de culturi tradiționale pentru a contribui la conservarea și utilizarea lor durabilă. Comisia va lua, de asemenea, măsuri pentru a facilita înregistrarea soiurilor de semințe, inclusiv pentru agricultura ecologică, și pentru a asigura un acces mai ușor pe piață pentru soiurile tradiționale și adaptate la nivel local.

2.2.3. Remedierea artificializării terenurilor și refacerea ecosistemelor solului

Solul este unul dintre ecosistemele cele mai complexe. Este un habitat de sine-stătător, care adăpostește o diversitate incredibilă de organisme cu rol regulator și de control asupra serviciilor ecosistemice esențiale, cum ar fi fertilitatea solului, ciclul substanțelor nutritive și reglarea climei. **Solul este o resursă neregenerabilă extrem de importantă,**

³² OECD (2016), [Farm Management Practices to Foster Green Growth](#) („Practici de gestionare a exploatațiilor agricole pentru promovarea creșterii verzi”), OCDE (2016).

vitală pentru sănătatea umană și economică, precum și pentru producția de alimente și de noi medicamente.

În UE, degradarea solului are consecințe economice și de mediu considerabile. Gestionarea necorespunzătoare a terenurilor, cum ar fi despăduririle, pășunatul excesiv, practicile agricole și forestiere nesustenabile, activitățile de construcție și impermeabilizarea solului se numără printre principalele cauze ale acestei situații³³. În ciuda unor reduceri recente ale ritmului de impermeabilizare a solului, se pierd în continuare soluri fertile prin artificializarea terenurilor și prin extinderea urbană³⁴. Atunci când sunt agravate de schimbările climatice, efectele eroziunii și ale pierderilor de carbon organic din sol devin din ce în ce mai evidente. Deșertificarea este, de asemenea, o amenințare din ce în ce mai mare în UE³⁵.

Prin urmare, este timpul să se intensifice eforturile de **protejare a fertilității solului, de reducere a eroziunii solului și de sporire a materiei organice din sol**. Acest lucru ar trebui realizat prin adoptarea unor practici durabile de gestionare a solului, inclusiv ca parte a PAC. Sunt necesare progrese semnificative în ceea ce privește identificarea siturilor unde solul este contaminat, refacerea solurilor degradate, definirea condițiilor pentru starea ecologică bună a acestora, introducerea obiectivelor de refacere și îmbunătățirea monitorizării calității solului.

Pentru a aborda aceste aspecte într-un mod cuprinzător și pentru a contribui la îndeplinirea angajamentelor UE și a celor internaționale privind neutralitatea degradării terenurilor, în 2021, Comisia va actualiza **Strategia tematică a UE pentru protecția solului**³⁶. **Planul de acțiune privind reducerea la zero a poluării apei, aerului și solului**, pe care Comisia îl va adopta în 2021, va examina, de asemenea, aceste aspecte. Impermeabilizarea solului și reabilitarea siturilor dezafectate contaminate vor fi abordate în viitoarea Strategie pentru un mediu construit în mod durabil. O **misiune în domeniul alimentației și sănătății solului**, organizată în cadrul programului Orizont Europa³⁷, va urmări să elaboreze soluții pentru refacerea sănătății și a funcțiilor solului.

2.2.4. *Mai multe păduri și îmbunătățirea sănătății și a rezilienței acestora*

Pădurile sunt extrem de importante pentru biodiversitate, reglarea climei și a apei, furnizarea de alimente, medicamente și materiale, captarea și stocarea dioxidului de carbon, stabilizarea solului și purificarea aerului și a apei. Ele sunt, de asemenea, un centru natural de recreere și de dobândire de cunoștințe cu privire la natură. Silvicultorii au un rol esențial în asigurarea gestionării durabile a pădurilor și în refacerea și susținerea biodiversității în păduri.

Pe lângă protejarea strictă a tuturor pădurilor primare și seculare din UE care mai există, **UE trebuie să crească dimensiunea, calitatea și reziliența pădurilor sale**, în special la incendii, secetă, dăunători și alte amenințări care ar putea spori odată cu schimbările

³³ Agenția Europeană de Mediu (2019), [The EEA Signals 2019: Land and Soil in Europe](#) („Alertele AEM 2019: Pământul și solul în Europa”).

³⁴ Agenția Europeană de Mediu și Oficiul Federal Elvețian pentru Mediu (FOEN) (2016), [Urban sprawl in Europe](#) („Extinderea urbană în Europa”).

³⁵ European Court of Auditors (2018), [Combating desertification in the EU: a growing threat in need of more action](#) (Curtea de Conturi Europeană, 2018, „Combaterea deșertificării în UE: o amenințare din ce în ce mai mare, care impune acțiuni suplimentare”), Raport special nr. 33/2018.

³⁶ [Strategia tematică pentru protecția solului](#), COM(2006) 231.

³⁷ [Misiunea în domeniul alimentației și sănătății solului](#) din cadrul programului Orizont Europa.

climatică. Pentru a-și păstra funcția atât pentru biodiversitate, cât și pentru climă, toate pădurile trebuie menținute în condiții bune de sănătate. Păduri mai multe și mai reziliente pot susține o economie mai rezilientă. Ele joacă și un rol important în furnizarea de materiale, produse și servicii, care sunt esențiale pentru bioeconomia circulară.

Pentru a realiza acest lucru, în 2021, Comisia va propune o **Strategie a UE pentru păduri**, ca răspuns la ambițiile noastre mai largi privind biodiversitatea și neutralitatea climatică. Strategia va include o foaie de parcurs pentru **plantarea a cel puțin alte 3 miliarde de copaci în UE până în 2030**, în spiritul respectării depline a principiilor ecologice. Acest lucru va crea oportunități substanțiale de locuri de muncă legate de colectarea și cultivarea semințelor, de plantarea puieților și de asigurarea dezvoltării acestora. Plantarea copacilor este deosebit de benefică în orașe, iar în zonele rurale aceasta se îmbină bine cu agrosilvicultura, cu particularitățile topografice și cu un grad mai ridicat de sechestrare a carbonului. În același timp, Comisia va continua să colaboreze cu statele membre pentru a se asigura că UE este suficient de bine echipată pentru a preveni și combate incendiile forestiere majore, care pot dăuna în mod semnificativ biodiversității pădurilor.

Împădurirea, reîmpădurirea și plantarea de copaci pentru a sprijini biodiversitatea și refacerea ecosistemelor vor fi promovate prin intermediul planurilor strategice PAC și al fondurilor politicii de coeziune. Noua **platformă europeană pentru înverzirea urbană**³⁸ va facilita, de asemenea, plantarea de arbori în mediul urban, inclusiv în cadrul programului LIFE.

Ponderele suprafețelor forestiere care fac obiectul planurilor de gestionare ar trebui să acopere toate pădurile gestionate public și un număr tot mai mare de păduri private, iar practicile favorabile biodiversității, cum ar fi silvicultura apropiată de natură, ar trebui să continue și să fie dezvoltate în continuare. Pentru a sprijini acest lucru, Comisia va elabora orientări privind practicile favorabile biodiversității în materie de împădurire și reîmpădurire, precum și cele privind silvicultura apropiată de natură. Acest lucru se va realiza în paralel cu noua strategie a UE pentru păduri.

Pentru a avea o imagine mai clară a sănătății pădurilor europene, Comisia va colabora cu alți furnizori de date pentru a dezvolta în continuare **Sistemul de informare privind pădurile din Europa** (*Forest Information System for Europe - FISE*). Acesta va contribui la realizarea unor evaluări actualizate ale stării pădurilor europene și va lega între ele toate platformele online de date forestiere din UE. Acest lucru va fi prezentat, de asemenea, ca parte a Strategiei UE pentru păduri.

2.2.5. *Soluții reciproc avantajoase pentru producerea de energie*

Decarbonizarea sistemului energetic este esențială pentru neutralitatea climatică, precum și pentru redresarea UE în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19 și pentru prosperitatea pe termen lung. Mai multă energie din surse regenerabile obținută în mod durabil va fi esențială pentru combaterea schimbărilor climatice și a pierderii biodiversității. UE va promova cu prioritate soluții cum ar fi energia oceanică, energia eoliană marină, cele care permit și regenerarea stocurilor de pește, fermele de panouri solare care oferă soluții o acoperire propice biodiversității și bioenergia durabilă.

³⁸ A se vedea secțiunea 2.2.8.

Pentru a atenua riscurile climatice și de mediu generate de utilizarea din ce în ce mai frecventă a anumitor surse pentru bioenergie, Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile³⁹ include criterii consolidate de durabilitate. Aceasta promovează, de asemenea, trecerea la biocombustibilii avansați, pe baza reziduurilor și a deșeurilor care nu pot fi reutilizate și reciclate. Această abordare ar trebui să continue pentru toate formele de bioenergie. **Utilizarea arborilor întregi** și a culturilor alimentare pentru producția de energie, indiferent dacă provin din producția UE sau din import, ar trebui să fie redusă la minimum.

Pentru o mai bună înțelegere și monitorizare a riscurilor potențiale legate de climă și biodiversitate, Comisia evaluează **oferta și cererea de biomasă la nivelul UE și la nivel mondial**, precum și durabilitatea acestora⁴⁰. Ca parte a ambiției sale sporite de a proteja și restaura ecosistemele forestiere, Comisia va publica rezultatele acestei activități privind utilizarea biomasei forestiere pentru producerea de energie până la sfârșitul anului 2020. Acestea vor fi utilizate la elaborarea de politici de către Comisie, inclusiv la examinarea și revizuirea, după caz, a nivelului de ambiție al Directivei privind energia din surse regenerabile, al schemei de comercializare a certificatelor de emisii și a Regulamentului privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură (LULUCF), stabilite pentru 2021.

În conformitate cu Directiva privind energia din surse regenerabile, în 2021, Comisia va elabora, de asemenea, orientări operaționale cu privire la **noile criterii de durabilitate privind utilizarea biomasei forestiere pentru producerea de energie**⁴¹. Comisia va analiza, de asemenea, în 2021, datele privind biocombustibilii cu risc ridicat de schimbare indirectă a destinației terenurilor și va stabili o traiectorie pentru eliminarea progresivă a acestora până în 2030.

În ansamblu se urmărește să se asigure alinierea cadrului de reglementare al UE privind bioenergia la nivelul sporit de ambiție definit de Pactul verde european.

2.2.6. Restabilirea stării ecologice bune a ecosistemelor marine

Ecosistemele marine refăcute și protejate în mod corespunzător aduc beneficii de sănătate, sociale și economice substanțiale comunităților costiere și UE în ansamblu. Necesitatea unor acțiuni mai energice este cu atât mai acută cu cât pierderea biodiversității ecosistemelor marine și costiere este exacerbată de încălzirea globală⁴².

Realizarea „stării ecologice bune” a ecosistemelor marine, inclusiv prin crearea unor zone strict protejate, trebuie să includă refacerea ecosistemelor bogate în carbon, precum și importante zone de reproducere a peștilor și zone destinate puietului. Unele dintre utilizările actuale ale mării pun în pericol securitatea alimentară, mijloacele de subsistență ale pescarilor, precum și sectorul pescuitului și al fructelor de mare. **Exploatarea resursele marine trebuie să se realizeze în mod durabil și este necesară o toleranță zero față de practicile ilegale.** În acest sens, punerea în aplicare deplină a politicii comune a UE în domeniul pescuitului, a Directivei-cadru privind strategia pentru

³⁹ [Directiva \(UE\) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile.](#)

⁴⁰ [JRC Biomass Assessment Study](#) (Studiu de evaluare a biomasei efectuat de JRC).

⁴¹ Articolul 29 din Directiva 2018/2001 privind energia din surse regenerabile.

⁴² A se vedea, de exemplu, [„Raportul special privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare”](#) al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (2019).

mediul marin, a Directivei privind păsările și a Directivei privind habitatele sunt esențiale.

Aplicarea unei abordări de gestionare bazate pe ecosistem în temeiul legislației UE⁴³ va reduce impactul negativ al activităților de pescuit, de extracție și al altor activități umane, în special asupra speciilor sensibile și a habitatelor de pe fundul mării. Pentru a veni în sprijinul acestor eforturi, **planurile naționale de amenajare a spațiului maritim**, pe care statele membre trebuie să le furnizeze în 2021, ar trebui să vizeze toate sectoarele și activitățile maritime, precum și măsurile de conservare bazate pe zone⁴⁴. Până în 2021, Comisia va propune un **nou plan de acțiune pentru conservarea resurselor piscicole și pentru protejarea ecosistemelor marine**. După caz, vor fi introduse măsuri pentru a limita utilizarea uneltelor de pescuit cele mai dăunătoare pentru biodiversitate, inclusiv pe fundul mării. Comisia va examina, de asemenea, modul în care se poate reconcilia utilizarea uneltelor de pescuit de fund cu obiectivele în materie de biodiversitate, având în vedere că utilizarea acestor unelte este în prezent activitatea cea mai nocivă pentru fundul mării. Acest lucru trebuie făcut în mod echitabil și corect pentru toți. Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime ar trebui să sprijine, de asemenea, tranziția către tehnici de pescuit mai selective și mai puțin dăunătoare.

Stocurile de pește sănătoase sunt esențiale pentru prosperitatea pe termen lung a pescarilor, precum și pentru sănătatea oceanelor noastre și pentru biodiversitate. Este cu atât mai important să se mențină sau să se reducă mortalitatea prin pescuit la **niveluri corespunzătoare producției maxime durabile** sau inferioare acesteia. Acest lucru va ajuta să se obțină o distribuție sănătoasă în funcție de vârstă și dimensiune a stocurilor de pește.

De asemenea, **capturile accidentale de specii periclitate** trebuie eliminate sau reduse la un nivel care să permită refacerea completă a stocurilor. Același lucru ar trebui să fie valabil și în cazul speciilor aflate într-un stadiu de conservare necorespunzător sau care nu se află într-o stare ecologică bună. Mai mult, capturile accidentale de alte specii⁴⁵ trebuie eliminate sau, acolo unde acest lucru nu este posibil, trebuie reduse la minimum, astfel încât să nu fie amenințată starea de conservare a speciilor respective. În acest scop, trebuie intensificată colectarea datelor privind capturile accidentale pentru toate speciile sensibile.

În plus, în toate zonele marine protejate trebuie instituite **măsuri de gestionare a pescuitului** în conformitate cu obiective de conservare bine definite, pe baza celor mai bune avize științifice disponibile.

2.2.7. Refacerea ecosistemelor de apă dulce

Cadrul juridic al UE privind apa este ambițios, dar punerea în aplicare a rămas în urmă, iar asigurarea respectării legii trebuie intensificată⁴⁶. Sunt necesare eforturi mai mari pentru **refacerea ecosistemelor de apă dulce și a funcțiilor naturale ale râurilor**, în

⁴³ Politica comună în domeniul pescuitului, [Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin](#) (2008/56/CE) și [Directiva privind amenajarea spațiului maritim](#) (2014/89/UE).

⁴⁴ Până cel târziu în martie 2022, Comisia va prezenta un raport privind punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim, inclusiv aplicarea gestionării bazate pe ecosistem.

⁴⁵ Protejate de dreptul internațional și dreptul UE.

⁴⁶ [Verificarea adecvării legislației UE în domeniul apei](#), SWD(2019) 439. [Evaluarea Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale](#), SWD(2019) 700.

vederea atingerii obiectivelor Directivei-cadru privind apa. Acest lucru poate fi realizat prin înlăturarea sau adaptarea barierelor care împiedică trecerea peștilor care migrează și îmbunătățirea fluxului apei și a sedimentelor. Pentru ca aceasta să devină realitate, **cel puțin 25 000 km de râuri vor redeveni râuri cu curgere liberă până în 2030**⁴⁷ prin înlăturarea barierelor depășite și prin refacerea zonelor inundabile și a zonelor umede. În 2021, Comisia va furniza orientări tehnice și sprijin statelor membre pentru a identifica siturile și a contribui la mobilizarea finanțării, în consultare cu toate autoritățile relevante⁴⁸. Autoritățile statelor membre ar trebui să revizuiască autorizațiile de captare și de îndiguire a apelor pentru a restabili debitele ecologice în vederea obținerii unei stări bune sau a unui potențial bun pentru toate apele de suprafață și o stare bună a tuturor apelor subterane până cel târziu în 2027, astfel cum impune Directiva-cadru privind apa⁴⁹. În acest scop, Comisia va acorda sprijin tehnic statelor membre cu privire la măsurile lor până în 2023.

În general, investițiile pentru refacerea⁵⁰ pe scară largă a râurilor și a zonelor inundabile pot oferi un impuls economic important sectorului respectiv și activităților socioeconomice locale, cum ar fi turismul și activitățile recreative. În același timp, aceste investiții pot îmbunătăți reglarea cursurilor de apă, protecția împotriva inundațiilor, habitatele de pepinieră pentru resursele piscicole și eliminarea poluării cu nutrienți.

2.2.8. *Înverzirea zonelor urbane și periurbane*

Spațiile urbane verzi, de la parcuri și grădini la acoperișurile verzi și la fermele urbane, oferă o gamă largă de beneficii pentru populație. Ele oferă, de asemenea, oportunități pentru întreprinderi și un refugiu pentru natură. În același timp, reduc poluarea aerului, a apei și poluarea sonoră, oferă protecție împotriva inundațiilor, secetelor și valurilor de căldură și mențin o legătură între oameni și natură⁵¹.

Recentele măsuri de limitare a deplasării persoanelor din cauza pandemiei de COVID-19 ne-au arătat **valoarea spațiilor urbane verzi pentru bunăstarea noastră fizică și mentală**. Deși protecția anumitor spații verzi urbane a crescut⁵², spațiile verzi pierd adesea competiția pentru teren, întrucât ponderea populației care trăiește în zonele urbane continuă să crească.

Prezenta strategie urmărește inversarea acestor tendințe și stoparea pierderii ecosistemelor urbane verzi. Promovarea unor ecosisteme sănătoase, a infrastructurii verzi și a **soluțiilor bazate pe natură** ar trebui integrată în mod sistematic în planificarea urbană, respectiv în spațiile publice, în infrastructură, în proiectarea clădirilor și a împrejurimilor acestora.

⁴⁷ Obiectivul de 25 000 km se bazează pe evaluarea Comisiei cu privire la ceea ce este realizabil în UE până în 2030.

⁴⁸ Orientările vor lua în considerare o gamă largă de aspecte, inclusiv generarea de energie hidroelectrică, gestionarea inundațiilor, alimentarea cu apă, agricultura și navigabilitatea.

⁴⁹ Aceste măsuri ar trebui să fie incluse în cea de a treia generație de planuri de management al bazinelor hidrografice care urmează să fie adoptate de statele membre în 2021, în temeiul Directivei-cadru privind apa.

⁵⁰ [Verificarea adecvării legislației UE în domeniul apei](#), SWD(2019) 439.

⁵¹ [Proiectul EnRoute](#).

⁵² Există 11 000 de situri Natura 2000 în orașe sau parțial în orașe, reprezentând 15 % din suprafața totală a rețelei Natura 2000.

Pentru a readuce natura înapoi în orașe și a recompensa acțiunile comunitare, Comisia face apel la orașele europene de cel puțin 20 000 de locuitori să elaboreze **planuri ambițioase de înverzire urbană** până la sfârșitul anului 2021. Planurile ar trebui să includă măsuri de creare a unor păduri, parcuri și grădini urbane bogate în biodiversitate și accesibile, ferme urbane, acoperișuri și ziduri verzi, străzi pe care sunt plantați copaci, pajiști și păduri urbane. Acestea ar trebui, de asemenea, să contribuie la îmbunătățirea conexiunilor dintre spațiile verzi, să elimine utilizarea pesticidelor, să limiteze cosirea excesivă a spațiilor verzi din zonele urbane și alte practici care afectează biodiversitatea. Astfel de planuri ar putea mobiliza instrumente de politică, de reglementare și financiare.

Pentru a facilita această activitate, Comisia va institui, în 2021, **platforma UE privind înverzirea urbană**, în cadrul unui nou „Acord privind orașele verzi” (*Green City Accord*)⁵³, încheiat cu municipalități și primari. Acest lucru se va realiza în strânsă coordonare cu Convenția europeană a primarilor. Planurile de înverzire urbană vor avea un rol central în alegerea Capitalei europene verzi 2023 și a concursului European Green Leaf (*Frunza verde europeană*) din 2022.

Comisia va sprijini statele membre, autoritățile locale și regionale oferindu-le orientări tehnice și ajutându-le să mobilizeze fonduri și să își consolideze capacitățile. Comisia va reflecta, de asemenea, aceste obiective în **Pactul european privind clima**.

2.2.9. Reducerea poluării

Poluarea este un factor determinant al pierderii biodiversității și are un impact negativ asupra sănătății și a mediului. Deși UE dispune de un cadru juridic solid pentru a reduce poluarea, sunt încă necesare eforturi mai importante. Biodiversitatea suferă, în special, din cauza eliberării de nutrienți, pesticide, produse farmaceutice, ape urbane și industriale uzate și de alte deșeuri, inclusiv de deșeuri și materiale plastice. Toate aceste presiuni trebuie să fie reduse.

Ca parte a strategiei Comisiei de reducere a poluării la zero care vizează un mediu fără substanțe toxice, va fi prezentată o nouă strategie a UE privind durabilitatea substanțelor chimice, împreună cu un **Plan de acțiune privind reducerea la zero a poluării apei, aerului și solului**.

De asemenea, Comisia va promova obiectivul de reducere la zero a poluării cauzate de fluxurile de azot și de fosfor provenite din îngrășăminte, prin reducerea cu cel puțin 50 % a pierderilor de nutrienți, asigurându-se, în același timp, că nu se deteriorează fertilitatea solului. Aceasta va conduce la **reducerea utilizării îngrășămintelor cu cel puțin 20 %**. Acest lucru se va realiza prin punerea în aplicare și respectarea deplină a legislației relevante în materie de mediu și climă, identificând împreună cu statele membre reducerile de nutrienți necesare pentru atingerea acestor obiective, aplicând o fertilizare echilibrată și o gestionare durabilă a nutrienților, precum și prin gestionarea mai bună a azotului și a fosforului de-a lungul întregului lor ciclu de viață. În acest scop, Comisia va colabora cu statele membre pentru a elabora un plan de acțiune integrat în materie de gestionare a nutrienților în 2022. Noua Strategie „De la fermă la consumator” va aborda reducerea utilizării și a riscului pesticidelor și va sprijini o punere în aplicare mai amplă a gestionării integrate a dăunătorilor⁵⁴. În cadrul acestei inițiative, **se va consolida evaluarea riscului pentru mediu al pesticidelor**. Presiunea exercitată de materialele

⁵³ [Acordul privind orașele verzi](#).

⁵⁴ [Directiva privind utilizarea durabilă a pesticidelor](#) (2009/128/CE).

plastice este combătută în special prin punerea în aplicare a Strategiei europene pentru materialele plastice⁵⁵ și a noului plan de acțiune pentru economia circulară⁵⁶.

Comisia va elabora un **set de indicatori pentru reducerea progresivă a poluării** și va stabili valori de referință pentru a ajuta la monitorizarea progreselor. Presiunile exercitate de deșeurile marine și zgomotul subacvatic sunt deja abordate în temeiul Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin”.

2.2.10. Combaterea speciilor alogene invazive

Speciile alogene invazive pot submina în mod semnificativ eforturile de protejare și refacere a naturii. Pe lângă faptul că provoacă daune majore naturii și economiei, multe specii alogene invazive facilitează, de asemenea, apariția și răspândirea unor boli infecțioase care reprezintă o amenințare pentru oameni și fauna sălbatică⁵⁷. Rata de eliberare a speciilor alogene invazive a crescut în ultimii ani. Din cele 1 872 de specii considerate în prezent amenințate în Europa, 354 sunt amenințate de specii alogene invazive. Fără măsuri de control eficiente, rata de invazie și riscurile pe care le prezintă pentru natură și pentru sănătatea noastră vor continua să crească.

Trebuie, de asemenea, intensificată punerea în aplicare a **Regulamentului UE privind speciile alogene invazive**⁵⁸ și a altor acte legislative și acorduri internaționale relevante. Aceasta ar trebui să vizeze reducerea la minimum și, dacă este posibil, eliminarea introducerii și stabilirii speciilor alogene în mediul UE. Obiectivul va fi de a gestiona speciile alogene invazive existente și de a **reducere cu 50 % numărul de specii de pe lista roșie pe care le amenință**⁵⁹.

Planul UE de refacere a naturii: angajamente principale până în 2030

1. În 2021, urmează să fie propuse obiective ale UE în materie de refacere a naturii, cu caracter juridic obligatoriu, în urma efectuării unei evaluări a impactului. Până în 2030, vor fi refăcute zone semnificative de ecosisteme degradate și bogate în carbon; habitatele și speciile nu înregistrează nicio deteriorare a tendințelor și a stării de conservare, și cel puțin 30 % dintre acestea ating o stare de conservare favorabilă sau cel puțin prezintă o tendință pozitivă.
2. Tendința de declin al polenizatorilor este inversată.
3. Riscul și utilizarea pesticidelor chimice se reduc cu 50 %, iar utilizarea pesticidelor mai periculoase se reduce cu 50 %.
4. Cel puțin 10 % din suprafața agricolă se află în zone cu elemente de peisaj de mare diversitate.
5. Cel puțin 25 % din terenurile agricole sunt gestionate prin agricultură ecologică, iar adoptarea practicilor agroecologice crește semnificativ.
6. Alte trei miliarde de copaci sunt plantați în UE, cu respectarea deplină a principiilor ecologice.

⁵⁵ [O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară](#), COM(2018) 28.

⁵⁶ [Un nou Plan de acțiune pentru economia circulară pentru o Europă mai curată și mai competitivă](#), COM(2020) 98.

⁵⁷ A se vedea, de exemplu: Hulme P. (2014). [Invasive species challenge the global response to emerging diseases](#) (*Speciile invazive pun sub semnul întrebării răspunsul global la bolile emergente*), *Trends in parasitology* (2014) Vol. 30, Issue 6; Duscher et al. (2017).

⁵⁸ [Regulamentul \(UE\) 1143/2014 privind speciile alogene invazive](#).

⁵⁹ [Lista roșie a Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii](#). (UICN).

7. S-au înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește reabilitarea siturilor cu soluri contaminate.
8. Au fost refăcute cel puțin 25 000 de km de râuri cu curs liber.
9. Se înregistrează o reducere cu 50 % a numărului de specii din Lista roșie a speciilor amenințate de specii alogene invazive.
10. Pierderile de elemente nutritive din cauza utilizării îngrășămintelor chimice se reduc cu 50 %, ceea ce duce la reducerea utilizării fertilizatorilor cu cel puțin 20 %.
11. Orașele cu cel puțin 20 000 de locuitori au un plan ambițios de înverzire urbană.
12. În zone sensibile, cum ar fi zonele urbane verzi din UE, nu se utilizează niciun pesticid chimic.
13. Impacturile negative asupra speciilor și habitatelor sensibile, inclusiv asupra fundului mării prin activități de pescuit și de extracție sunt reduse substanțial pentru a atinge o stare ecologică bună.
14. Capturile accidentale de specii sunt eliminate sau reduse la un nivel care permite refacerea și conservarea speciilor.

3. FACILITAREA SCHIMBĂRII TRANSFORMAȚIONALE

3.1. Un nou cadru de guvernare

În UE, în prezent nu există un cadru de guvernare cuprinzător care să orienteze punerea în aplicare a angajamentelor privind biodiversitatea convenite la nivel național, european sau internațional. Pentru a remedia această lacună, Comisia va institui **un nou cadru european de guvernare în materie de biodiversitate**. Acest lucru va permite definirea unor obligații și angajamente care trebuie respectate și va stabili o foaie de parcurs care să orienteze punerea lor în aplicare.

Ca parte a acestui nou cadru, Comisia va institui un mecanism de monitorizare și de revizuire. Acesta va include un **set clar de indicatori conveniți** permițând evaluarea periodică a progreselor înregistrate și stabilirea de măsuri corective, dacă este necesar. Mecanismul va furniza elemente pentru evaluarea punerii în aplicare a politicilor de mediu și va contribui la semestrul european.

Noul cadru de guvernare va permite partajarea și asumarea responsabilității de către toți actorii relevanți în îndeplinirea angajamentelor UE în materie de biodiversitate. Acesta va sprijini consolidarea capacității administrative, transparența, dialogul cu părțile interesate și guvernarea participativă la diferite niveluri.

Comisia va evalua progresele și adecvarea acestei abordări în 2023 și va analiza dacă în privința guvernării este necesară o abordare cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic.

3.2. Punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației din domeniul mediului

Toate legislația din domeniul mediului se bazează pe o punere în aplicare corectă și pe asigurarea respectării legislației în mod adecvat. În ultimii 30 de ani, UE a instituit un cadru legislativ solid pentru protejarea și refacerea capitalului său natural. Cu toate acestea, evaluările recente arată că, deși legislația este adecvată scopului, punerea în

aplicare pe teren a rămas în urmă⁶⁰. Acest lucru are consecințe dramatice asupra biodiversității și implică un cost economic substanțial⁶¹. **Punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației UE în domeniul mediului se află, prin urmare, în centrul acestei strategii**, care va trebui să beneficieze cu prioritate de sprijin politic și de resurse financiare și umane.

În ceea ce privește Directiva privind păsările și Directiva privind habitatele, punerea în aplicare se va axa pe **finalizarea rețelei Natura 2000**, pe gestionarea eficace a tuturor siturilor, pe dispozițiile privind protecția speciilor și pe speciile și habitatele care prezintă tendințe de declin. De asemenea, Comisia se va asigura că legislația în materie de mediu cu impact asupra biodiversității⁶² este mai bine pusă în aplicare, respectată și - acolo unde este necesar - examinată și revizuită.

Comisia va depune eforturi pentru a **îmbunătăți asigurarea conformității**, colaborând îndeaproape cu statele membre și cu rețelele europene de agenții de mediu, inspectorii, auditorii, polițistii, procurorii și judecătorii.

În plus, Comisia va încuraja societatea civilă să își îndeplinească rolul de organism de supraveghere a conformității și va colabora cu statele membre pentru a îmbunătăți accesul persoanelor și al ONG-urilor la justiție în materie de mediu în instanțele naționale. Totodată se va preocupa de extinderea posibilităților ONG-urilor de a se adresa justiției propunând **revizuirea Regulamentului privind aplicarea Convenției de la Aarhus**⁶³.

3.3. Valorificarea unei abordări integrate care înglobează societatea ca întreg

3.3.1. Mediul de afaceri pentru biodiversitate

În spiritul de parteneriat al prezentei strategii, toate componentele economiei și societății vor trebui să își joace rolul. Industria și întreprinderile au un impact asupra naturii, dar produc și inovații, parteneriate și expertiză importante care pot contribui la combaterea pierderii biodiversității.

Pentru a asigura integrarea deplină a intereselor de mediu și sociale în strategiile de afaceri, în 2021, Comisia va prezenta o nouă inițiativă privind **gubernanța corporativă durabilă**. Această inițiativă, care ar putea lua forma unei propuneri legislative, va aborda, în mod proporțional, drepturile omului și obligația de diligență în cadrul lanțurilor valorice economice, în mod proporțional, în funcție de dimensiunea diferită a întreprinderilor⁶⁴. Acest lucru va contribui la asigurarea faptului că interesele acționarilor și ale părților interesate sunt pe deplin aliniate la obiectivele stabilite în prezenta strategie. În plus, în 2020, Comisia a lansat o revizuire a obligațiilor de raportare ale

⁶⁰ A se vedea [Raportul din 2015 privind starea naturii din UE](#) [COM(2015)219].

⁶¹ [Costurile aferente nepunerii în aplicare sunt estimate la 50 de miliarde EUR anual.](#)

⁶² Cum ar fi Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului (2014/52/UE), Directiva privind evaluarea strategică de mediu (2001/42/CE), Directiva privind răspunderea pentru daune aduse mediului (2004/35/CE) și Directiva privind infracțiunile împotriva mediului (2008/99/CE).

⁶³ <https://ec.europa.eu/environment/aarhus/>.

⁶⁴ [Studiul asupra cerințelor privind obligația de diligență de-a lungul lanțului de aprovizionare - Raport final.](#)

întreprinderilor în temeiul **Directivei privind raportarea nefinanciară**⁶⁵, în vederea îmbunătățirii calității și a sferei de cuprindere a informațiilor nefinanciare, inclusiv cu privire la aspecte de mediu precum biodiversitatea.

Prin intermediul platformelor de care dispune⁶⁶, Comisia va contribui la crearea mișcării „**Întreprinderi europene pentru biodiversitate**”, inspirându-se din inițiativele recente⁶⁷ și făcând ca această mișcare să devină parte integrantă a Pactului climatic european. Se va acorda o atenție deosebită măsurilor de stimulare și de eliminare a barierelor în calea adoptării de soluții bazate pe natură, deoarece acestea pot conduce la oportunități semnificative pentru afaceri și ocuparea forței de muncă în diverse sectoare⁶⁸ și sunt esențiale pentru inovarea în scopuri economice sau societale care se bazează pe natură.

3.3.2. Investiții, prețuri și impozitare

Combaterea pierderii biodiversității și refacerea ecosistemelor vor necesita investiții publice și private semnificative la nivel național și european. Acest lucru va însemna valorificarea la maximum a tuturor programelor și instrumentelor de finanțare relevante ale UE. Comisia își va consolida **cadrul de evaluare a compatibilității cu biodiversitatea**⁶⁹, între altele prin utilizarea în mod corespunzător a criteriilor stabilite în virtutea taxonomiei UE, pentru a se asigura că finanțarea din partea UE sprijină investiții favorabile biodiversității.

Pentru a răspunde nevoilor prezentei strategii, inclusiv priorităților de investiții pentru Natura 2000 și infrastructura ecologică, **ar trebui să se deblocheze cel puțin 20 de miliarde EUR pe an**⁷⁰ **pentru cheltuieli destinate naturii**. Acest lucru va necesita mobilizarea de fonduri publice și private atât la nivel național, cât și la nivelul UE⁷¹, inclusiv prin intermediul unei serii de diferite programe în cadrul următorului buget pe termen lung al UE. Mai mult, având în vedere că refacerea mediului natural va contribui de o manieră importantă la îndeplinirea obiectivelor climatice, o proporție semnificativă de 25 % din bugetul UE dedicat combaterii schimbărilor climatice va fi investită în biodiversitate și soluții bazate pe natură.

În cadrul InvestEU, se va institui o inițiativă dedicată capitalului natural și economiei circulare, pentru a mobiliza cel puțin 10 miliarde EUR în următorii 10 ani, pe baza finanțării mixte publice/private. Natura și biodiversitatea vor constitui, de asemenea, o prioritate pentru Planul de investiții al Pactului verde european. Pentru a contribui la deblocarea investițiilor necesare, UE trebuie să ofere investitorilor certitudine pe termen

⁶⁵ [Directiva 2014/95/UE de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari.](#)

⁶⁶ Cum ar fi platforma [EU Business @ Biodiversity Platform \(B@B\)](#).

⁶⁷ A se vedea, de exemplu, [Business for Nature](#) sau [One Planet Business for Biodiversity](#).

⁶⁸ BenDor T. et al. (2015), [Estimating the Size and Impact of the Ecological Restoration Economy \(Estimarea dimensiunii și a impactului economiei refacerii ecologice\)](#).

⁶⁹ A se vedea [Cadru comun și documentele de orientare pentru protecția biodiversității în cadrul bugetului UE](#).

⁷⁰ Estimarea costurilor se bazează pe [evaluarea impactului din 2018 a Regulamentului LIFE \[SWD \(2018\) 292\]](#), un [studiu privind costurile de punere în aplicare a obiectivului nr. 2 al Strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2020](#) și date transmise de 16 state membre în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva privind habitatele. Comisia va actualiza estimarea, în special pe baza cadrelor de acțiune prioritare ale statelor membre în temeiul Directivei privind habitatele.

⁷¹ În special politica agricolă comună, fondurile politicii de coeziune, programul Orizont Europa, Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, programul LIFE și fondurile pentru acțiuni externe.

lung și să contribuie la integrarea durabilității în sistemul financiar. **Taxonomia UE a finanțelor durabile** va contribui la orientarea investițiilor către o redresare verde și la punerea în aplicare a soluțiilor bazate pe natură. În 2021, Comisia va adopta un act delegat în temeiul Regulamentului privind taxonomia⁷², pentru a stabili o clasificare comună a activităților economice care contribuie în mod substanțial la protejarea și refacerea biodiversității și a ecosistemelor. Aceste măsuri vor fi sprijinite în continuare mai târziu în cursul acestui an printr-o **strategie reînnoită privind finanțarea durabilă** care va face posibil ca sistemul financiar să contribuie la atenuarea riscurilor existente și viitoare pentru biodiversitate și să reflecte mai bine modul în care pierderea biodiversității afectează rentabilitatea întreprinderilor și perspectivele acestora pe termen lung⁷³.

Comisia va continua să promoveze sisteme fiscale și de stabilire a prețurilor care reflectă costurile de mediu, inclusiv costul pierderii biodiversității. Acest lucru ar trebui să încurajeze schimbări la nivelul sistemelor fiscale naționale în sensul transferării sarcinii fiscale care apasă asupra forței de muncă către poluare, resursele subevaluate și alte externalități de mediu. Trebuie aplicate principiile „**utilizatorul plătește**” și „**poluatorul plătește**” pentru a preveni și remedia degradarea mediului.

Puterea de cumpărare a autorităților publice reprezintă 14 % din PIB-ul UE și poate reprezenta un factor puternic al cererii de produse și servicii provenind de la întreprinderi care investesc în soluții bazate pe natură sau contribuie la astfel de soluții. Pentru a valorifica acest potențial, atunci când propune noi acte legislative și orientări privind **achizițiile publice verzi**, Comisia va integra criteriile și monitorizarea pentru a încuraja soluțiile bazate pe natură.

3.3.3. Măsurarea și integrarea valorii naturii

Aspectele legate de biodiversitate trebuie să fie integrate într-o mai mare măsură în procesul de luare a deciziilor la toate nivelurile, atât în sectorul public, cât și în întreprinderi. Pe baza lucrărilor existente⁷⁴, Comisia va elabora în 2021 metode, criterii și standarde pentru a descrie caracteristicile esențiale ale biodiversității, serviciile, valorile și utilizarea durabilă a acesteia.

Acestea vor cuprinde **măsurarea amprentei ecologice a produselor și a organizațiilor asupra mediului**, inclusiv prin metode bazate pe ciclul de viață și contabilizarea capitalului natural. În acest context, Comisia va sprijini instituirea unei inițiative internaționale de contabilizare a capitalului natural.

3.3.4. Îmbunătățirea cunoștințelor, a educației și a competențelor

Lupta împotriva pierderii biodiversității trebuie să se bazeze pe date științifice solide. Investițiile în cercetare, inovare și schimburi de cunoștințe vor fi esențiale pentru colectarea celor mai bune date și pentru elaborarea celor mai bune soluții bazate pe natură. Cercetarea și inovarea pot testa și elabora modalități prin care să se acorde prioritate soluțiilor „verzi” în raport cu soluțiile „gri” și pot ajuta Comisia să sprijine investițiile în soluții bazate pe natură, cum ar fi în regiunile cu o bază industrializată veche, în regiunile caracterizate de venituri reduse sau în regiunile afectate de dezastre.

⁷² A se vedea [taxonomia UE pentru activități durabile](#).

⁷³ [The Nature of Risk - A Framework for Understanding Nature-Related Risk to Business](#),” WWF, 2019.

⁷⁴ [SWD\(2019\) 305](#).

Noua strategie în materie de competențe, care va pune accentul pe formarea și recalificarea forței de muncă într-o gamă largă de sectoare, va juca un rol esențial în tranziția către o economie verde și în lupta împotriva pierderii biodiversității.

Viitorul program Orizont Europa va include o **agendă strategică de cercetare pe termen lung în domeniul biodiversității**, dotată cu o finanțare sporită și dispunând de un mecanism menit să amelioreze interfața dintre comunitatea științifică și elaborarea de politici, axată pe opțiunile bazate pe cercetare care au potențialul de a intensifica punerea în aplicare a angajamentelor în favoarea biodiversității. Misiunile prevăzute în cadrul programului Orizont Europa⁷⁵ vor contribui în mod semnificativ la eliminarea lacunelor în materie de cunoștințe și la găsirea de soluții pentru îmbunătățirea sănătății ecosistemelor și a contribuției acestora la sănătatea umană.

În paralel, Comisia va promova și va facilita parteneriatele, inclusiv un parteneriat specific dedicat biodiversității, pentru a asigura interfața între știință, politică și practică și pentru a transforma soluțiile bazate pe natură într-o realitate pe teren. De asemenea, Comisia va institui, în 2020, **un nou centru de cunoștințe pentru biodiversitate**, în strânsă cooperare cu Agenția Europeană de Mediu. Centrul: (i) va urmări și evalua progresele înregistrate de UE și de partenerii săi, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare a instrumentelor internaționale legate de biodiversitate; (ii) va încuraja cooperarea și parteneriatul, inclusiv între oamenii de știință din domeniul climei și al biodiversității; și (iii) va sprijini elaborarea politicilor. În plus, Comisia va spori sprijinul acordat Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice.

Pentru a contribui la integrarea biodiversității și a ecosistemelor în școli, în învățământul superior și formarea profesională, în 2021, Comisia va propune o recomandare a Consiliului privind încurajarea cooperării în domeniul **educației pentru durabilitatea mediului**. Această recomandare va oferi școlilor și profesorilor orientări cu privire la modul în care pot să coopereze și să facă schimb de experiență între statele membre în ceea ce privește predarea biodiversității. De asemenea, Comisia va oferi documentație de sprijin și va facilita schimbul de bune practici în cadrul rețelelor UE de formare a profesorilor.

4. UNIUNEA EUROPEANĂ PENTRU UN PROGRAM MONDIAL AMBIȚIOS ÎN MATERIE DE BIODIVERSITATE

Biodiversitatea este o prioritate a acțiunii externe a UE și o parte integrantă a eforturilor de a îndeplini obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU. Aceasta va fi integrată în angajamentele bilaterale și multilaterale, prin intermediul diplomației „Pactului verde” a UE și al alianțelor verzi viitoare⁷⁶. Comisia va colabora îndeaproape cu Parlamentul European și cu statele membre pentru a asigura un nivel ridicat de ambiție din partea UE și pentru a mobiliza toate eforturile în favoarea biodiversității la nivel mondial.

⁷⁵ Misiuni privind [adaptarea la schimbările climatice, inclusiv transformarea societății](#), privind [oceanele, mările și apele de coastă și interioare sănătoase](#), privind [orașele inteligente și neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei](#), precum și privind [sănătatea solului și alimentele](#).

⁷⁶ Alianțele verzi se concentrează asupra cooperării cu partenerii africani și cu alți parteneri pentru a pune în aplicare Pactul verde european.

4.1. Creșterea nivelului de ambiție și angajament la nivel mondial

Protejarea biodiversității este o provocare globală, iar următorul deceniu va fi decisiv. Eforturile la nivel mondial în cadrul Convenției Organizației Națiunilor Unite privind diversitatea biologică au fost în mare măsură insuficiente. Natura nu își permite o jumătate de măsură sau o lipsă de ambiție.

În acest spirit, UE este pregătită să depună toate eforturile - colaborând cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune în cadrul unei **coalitii de înaltă ambiție privind biodiversitatea** - pentru a se ajunge la un acord cu privire la un nou cadru global ambițios pentru perioada de după 2020 cu ocazia celei de a 15-a Conferințe a părților la Convenția privind diversitatea biologică.

Prin prezenta strategie, Comisia propune asumarea de către UE a unor angajamente ambițioase. UE ar trebui, de asemenea, să sprijine guvernele și părțile interesate din întreaga lume pentru a-și spori nivelul de ambiție și acțiunile întreprinse.

Comisia propune ca UE să se asigure că în cadrul global post-2020 sunt incluse cel puțin următoarele elemente:

- obiective globale ale biodiversității pentru 2050, în conformitate cu Agenda 2030 a Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă și cu viziunea de „a trăi în armonie cu natura”. Ambiția ar trebui să fie **refacerea, până în 2050, a tuturor ecosistemelor lumii, reziliente și protejate în mod adecvat**. Omenirea ar trebui să se angajeze să aplice principiul câștigului net, redând naturii mai mult decât ia de la aceasta.. Ca parte a acestei abordări, omenirea ar trebui să se angajeze să nu existe specii a căror dispariție să fie imputabilă oamenilor, cel puțin acolo unde acest lucru poate fi evitat.
- obiective **ambițioase la nivel mondial pentru 2030, în conformitate cu angajamentele UE** propuse în prezenta strategie. Acestea ar trebui să abordeze în mod clar cauzele pierderii biodiversității și să fie specifice, măsurabile, executabile, relevante și încadrate în timp.
- un **proces mult mai puternic de punere în aplicare, monitorizare și de revizuire**. Până în la sfârșitul anului 2021, părțile își vor revizui strategiile naționale și planurile de acțiune naționale privind biodiversitatea sau cel puțin vor prezenta angajamente naționale prealabile pentru obiectivele cele mai importante. Ar trebui să existe un **ciclu de revizuire periodică** pentru a analiza progresele înregistrate în ceea ce privește obiectivele, cu posibilitatea de a intensifica acțiunile, dacă este necesar. Aceste revizuiuri ar trebui să se bazeze pe o analiză independentă a lacunelor și pe un exercițiu de perspectivă, cu indicatori principali comuni pentru toate părțile.
- un **cadru favorabil** pentru concretizarea ambițiilor din toate domeniile, precum finanțarea, capacitățile, cercetarea, inovarea și tehnologia.
- **împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor** rezultate din utilizarea resurselor genetice legate de biodiversitate.
- **principiul egalității** Acesta include respectarea drepturilor și participarea deplină și efectivă a populațiilor indigene și a comunităților locale. Ar trebui să existe o

abordare incluzivă, cu participarea tuturor părților interesate, inclusiv a femeilor, a tinerilor, a societății civile, a autorităților locale, a sectorului privat, a mediului academic și a instituțiilor științifice.

4.2. Utilizarea acțiunii externe pentru a promova obiectivele UE

4.2.1. Guvernanța internațională a oceanelor

În conformitate cu agenda privind guvernanța internațională a oceanelor⁷⁷, UE va sprijini încheierea unui acord ambițios, cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, privind **diversitatea biologică marină a zonelor din afara jurisdicțiilor naționale** până la sfârșitul anului 2020. Acordul va trebui să stabilească proceduri clare la nivel mondial pentru identificarea, desemnarea și gestionarea eficientă a zonelor marine protejate reprezentative din punct de vedere ecologic din marea liberă. Acesta ar trebui ratificat și pus în aplicare cât mai curând posibil.

De asemenea, UE ar trebui să utilizeze toate pârghiile diplomatice și capacitățile de sensibilizare de care dispune pentru a contribui la obținerea unui acord privind desemnarea a trei mari **zone marine protejate din Oceanul Antarctic**⁷⁸, dintre care două au fost propuse în comun de UE în Antarctica estică și în Marea Weddell. În cazul în care se ajunge la un astfel de acord, aceasta ar constitui unul dintre cele mai importante acte de protecție a naturii din istorie.

Vor continua eforturile depuse împreună cu țările partenere și organizațiile regionale în vederea punerii în aplicare a unor măsuri de protejare și utilizare durabilă a ecosistemelor și a speciilor maritime sensibile, inclusiv în zonele din afara jurisdicției naționale, cu accent pe zonele marine „fierbinți” din punctul de vedere al biodiversității. UE ar trebui să sprijine în continuare statele insulare mici în curs de dezvoltare și alte țări partenere relevante în ceea ce privește participarea la reuniunile organizațiilor și organismelor regionale și mondiale și punerea în aplicare a angajamentelor și reglementărilor internaționale relevante.

UE va aplica o **toleranță zero față de pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat** și va combate pescuitul excesiv, inclusiv prin negocierile din cadrul OMC privind un **acord global de interzicere a subvențiilor dăunătoare pentru pescuit**.

În cadrul negocierilor internaționale, UE ar trebui să apere ideea că mineralele marine din zona fundului mărilor internaționale nu pot fi exploatate până când nu au fost cercetate în mod suficient **efectele extracției de adâncime** asupra mediului marin, a biodiversității și a activităților umane astfel încât să fie înțelese riscurile, și până nu se va putea demonstra că tehnologiile și practicile operaționale nu aduc prejudicii grave mediului, în conformitate cu principiul precauției⁷⁹ și ținând seama de apelul Parlamentului European⁸⁰. În paralel, UE va continua să finanțeze cercetarea privind impactul activităților miniere de adâncime și privind tehnologiile ecologice. UE ar trebui, de

⁷⁷ [Agenda privind guvernanța internațională a oceanelor: o agendă pentru viitor](#), JOIN(2016) 49.

⁷⁸ La reuniunea anuală a [Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica](#).

⁷⁹ În temeiul articolului 191 alineatul (2) din TFUE, politica Uniunii în domeniul mediului urmărește un nivel ridicat de protecție și se bazează pe principiul precauției.

⁸⁰ [Rezoluția Parlamentului European referitoare la guvernanța internațională a oceanelor \[2017/2055\(INI\)\]](#).

asemenea, să promoveze o mai mare transparență în cadrul organismelor internaționale, cum ar fi Autoritatea internațională pentru fondul mărilor și oceanelor.

4.2.2. *Politica comercială*

Politica comercială va sprijini în mod activ tranziția ecologică și va face parte din aceasta. În acest spirit, Comisia va asigura punerea în aplicare și respectarea pe deplin a dispozițiilor privind biodiversitatea în toate acordurile comerciale, inclusiv prin intermediul responsabilului UE cu asigurarea respectării dispozițiilor în materie comercială. Comisia va evalua mai bine impactul acordurilor comerciale asupra biodiversității, cu acțiuni subsecvente menite să consolideze dispozițiile privind biodiversitatea din cadrul acordurilor existente și al celor noi, după caz. Comisia va prezenta, de asemenea, în 2021, o propunere legislativă și alte măsuri pentru a evita sau a reduce la minimum plasarea pe piața UE⁸¹ a produselor asociate cu defrișarea sau degradarea pădurilor și pentru a promova importurile și lanțurile valorice respectuoase față de păduri. Comisia va lua o serie de măsuri pentru a **combate comerțul ilegal cu specii sălbatice**. Acest comerț contribuie la declinul sau la dispariția unor întregi specii, se situează pe locul al patrulea în rândul piețelor negre cele mai lucrative la scară mondială și este considerat a fi una dintre cauzele apariției bolilor zoonotice. Eliminarea acestuia este o datorie umană, economică și de mediu.

Având în vedere acest lucru, Comisia va revizui, în 2021, Planul de acțiune împotriva traficului cu specii sălbatice de faună și floră și va propune, mai târziu în cursul acestui an, o nouă **înăsprire a normelor privind comerțul cu fildes din UE**. Comisia va analiza o posibilă revizuire a Directivei privind infracțiunile împotriva mediului, inclusiv luând în considerare extinderea domeniului de aplicare al acesteia și introducerea unor dispoziții specifice privind tipuri și niveluri de sancțiuni penale. Totodată, ea va lua în considerare consolidarea capacităților de coordonare și de investigație ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) pentru colaborarea cu statele membre și cu țările terțe pentru a preveni comerțul ilicit și pătrunderea produselor ilicite pe piața unică.

Comisia va continua să colaboreze cu țările partenere pentru a asigura o tranziție lină și echitabilă, mobilizând în special ajutorul pentru comerț, pentru a se asigura că partenerii beneficiază de pe urma comerțului favorabil biodiversității.

4.2.3. *Cooperarea internațională, politica de vecinătate și mobilizarea resurselor*

Realizarea unui cadru global ambițios pentru biodiversitate pentru perioada de după 2020 va necesita o mai mare cooperare cu partenerii, creșterea sprijinului și a finanțării și eliminarea treptată a subvențiilor care dăunează biodiversității. În ultimul deceniu, UE și statele sale membre și-au respectat în mod colectiv angajamentul de a dubla **fluxurile financiare către țările în curs de dezvoltare în favoarea biodiversității**⁸². UE este pregătită să colaboreze în continuare cu partenerii săi și să își sporească și mai mult sprijinul în perioada de după 2020. Acest lucru va face parte din activitatea sa în favoarea

⁸¹ În conformitate cu Comunicarea Comisiei intitulată [„Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”](#), COM(2019) 352.

⁸² Inclusiv finanțarea internațională, în cadrul căreia biodiversitatea este principalul obiectiv sau în care este un obiectiv secundar important, în conformitate cu [Decizia XI/4 a celei de a 11-a Conferințe a părților la Convenția privind diversitatea biologică](#) și cu rapoartele financiare ale UE și ale statelor membre care au fost transmise către CDB în 2015 și 2018.

conservării biodiversității, a refacerii, utilizării durabile și a integrării acestora în toate politicile de dezvoltare și de parteneriat. În plus, prin integrarea coerenței politice în favoarea dezvoltării durabile în toate politicile sale, UE va reduce presiunea asupra biodiversității la nivel mondial. În cadrul cooperării sale internaționale, UE ar trebui să promoveze practicile și acțiunile durabile în domeniul agriculturii și pescuitului pentru a proteja și a reface pădurile lumii. Se va acorda, de asemenea, o atenție deosebită gestionării durabile a resurselor de apă, refacerii terenurilor degradate și protecției și refacerii zonelor bogate în biodiversitate care oferă numeroase servicii ecosistemice și un potențial de atenuare a schimbărilor climatice. O mai bună protecție a ecosistemelor naturale, combinată cu eforturile de reducere a comerțului și a consumului de specii ale faunei și florei sălbatice, va contribui, de asemenea, la prevenirea și consolidarea rezistenței la posibile boli și pandemii viitoare. UE își va intensifica sprijinul pentru eforturile globale în materie de aplicare a abordării de tip „**O singură sănătate**”⁸³, care recunoaște legătura intrinsecă dintre sănătatea umană, sănătatea animalelor și o natură rezilientă și sănătoasă.

UE își va intensifica sprijinul acordat țărilor partenere din întreaga lume pentru a atinge noile obiective globale, pentru a combate infracțiunile împotriva mediului și pentru a combate factorii determinanți responsabili de pierderea biodiversității. În Africa, UE va lansa inițiativa **NaturAfrica** pentru a proteja fauna sălbatică și ecosistemele esențiale, oferind în același timp populațiilor locale oportunități în sectoarele verzi. Proiecte similare vor fi dezvoltate și în alte regiuni. UE va sprijini, de asemenea, Balcanii de Vest și țările din vecinătatea UE în eforturile lor de a proteja biodiversitatea.

În toate activitățile sale, UE va consolida legăturile dintre **protejarea biodiversității și drepturile omului**, egalitatea de gen, sănătatea, educația, sensibilitatea la conflicte, abordarea bazată pe drepturi, proprietatea funciară și rolul popoarelor indigene și al comunităților locale.

Ca parte a eforturilor sale globale, UE va promova coaliții în materie de biodiversitate cu parteneri și cu societatea civilă din întreaga lume. De exemplu, în martie 2020, Comisia a lansat **Coaliția mondială pentru biodiversitate** a parcurilor naționale, a acvariilor, a grădinilor botanice, a grădinilor zoologice, a muzeelor de istorie și științe naturale, pentru a contribui la creșterea gradului de conștientizare în întreaga lume cu privire la necesitatea de a proteja și de a cultiva biodiversitatea. Comisia va lua în considerare posibilitatea de lansare sau de aderare la alte coaliții cu un nivel ridicat de ambiție pentru a contribui la dezvoltarea cadrului în perioada de după 2020.

5. CONCLUZIE

Protejarea și refacerea biodiversității reprezintă singura modalitate de a conserva calitatea și continuitatea vieții umane pe Pământ. Angajamentele propuse în prezenta strategie pregătesc terenul pentru realizarea unor schimbări ambițioase și necesare - schimbări care vor asigura bunăstarea și prosperitatea economică a generațiilor prezente și viitoare într-un mediu sănătos. Punerea în aplicare a acestor angajamente va ține seama de diversitatea provocărilor din toate sectoarele, regiunile și statele membre, va recunoaște necesitatea de a asigura justiția socială, echitatea și incluziunea, în conformitate cu pilonul european al drepturilor sociale, și va necesita un sens al responsabilității și

⁸³ <https://www.who.int/features/qa/one-health/en/>.

eforturi comune susținute din partea UE, a statelor sale membre, a părților interesate și a cetățenilor.

Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să aprobe prezenta strategie înaintea celei de a 15-a Conferințe a părților la Convenția privind diversitatea biologică. Pentru a asigura asumarea deplină a acestei strategii la nivel politic, Comisia va propune ca urmărirea progreselor să fie înscrisă ca un punct permanent pe agenda reuniunilor Consiliului și ale Parlamentului European. Aceasta va examina strategia până la jumătatea anului 2024 pentru a evalua progresele înregistrate și a stabili dacă sunt necesare măsuri suplimentare pentru îndeplinirea obiectivelor sale.